

"Ο ΔΙΟΥΡΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ"**Άγγελου ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ**Συντελεστές:

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέτρος Αυγερινός

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Παναγιώτα Κοκορού

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Χαριτάτος

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Παντελής Πετράκης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Τατιάνα Πανηγύρη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αμαλία Δενδρινού

Διανομή:

ΗΘΟΠΟΙΟΣ: Πέτρος Αυγερινός

ΚΟΡΙΤΣΙ: Κατερίνα Σεβαστή Χιωτίνη

Λίγα λόγια για το έργο :

Είναι η ώρα που ο Ορφέας αποχαιρετά τους μαθητές - ευμπολεμιστές του για ν' ανέβει στην κορυφή του Γαγγαίου ν' αποθέσει το Ρόδο στο βωμό του Απόλλωνα.

Γνωρίζει ότι αυτό το απόλυτο εύμβολο Αρμονίας, Συμμετρίας κι Ομορφιάς που διέτρεξε τη διαδρομή του ανάμεσα στους ανθρώπους, τώρα πρέπει να εναποτεθεί εκεί που πραγματικά ανήκει.

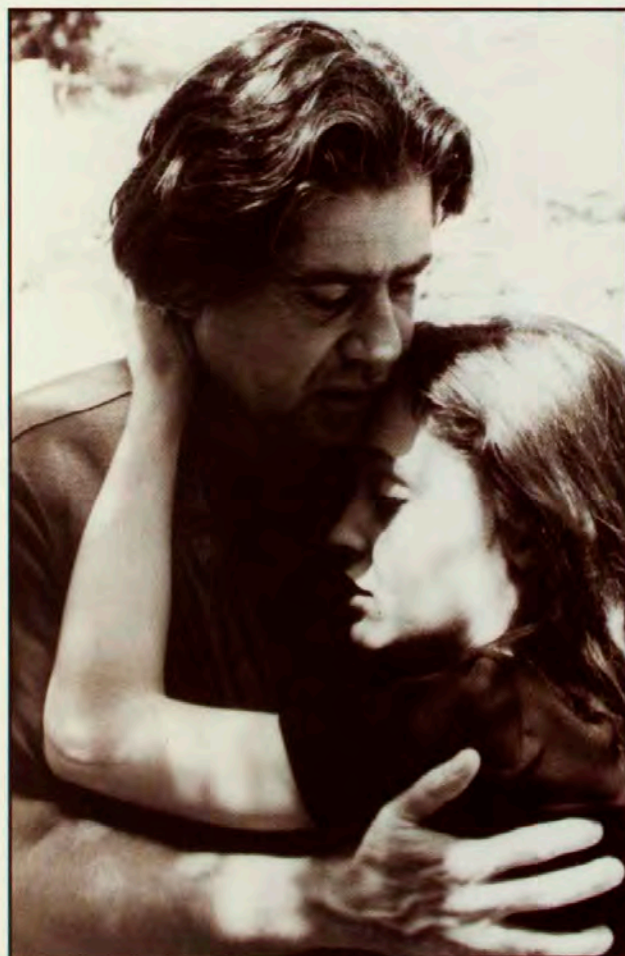
Γνωρίζει επίσης ότι στα πλάγια του βουνού караδοκούν οι Μαινάδες που μέλλεται να εκορπίσουν το Ρόδο και τον ίδιο να τον κατασπαράξουν.

Την ύστατη αυτή ώρα λοιπόν λίγο προτού τη θυσία, ο Ορφέας απευθυνόμενος για τελευταία φορά

στους ακόλουθούς του διατρέχει τη διαδρομή της διδασκαλίας του προς τα πίσω, καθιστώντας του κοινωνούς του μυστικιστικού όσο και πανανθρώπινου ευμβολισμού των τριών ευμβόλων: Στάχυ, Κλήμα, Ρόδο.

Είναι η εποχή που Ορφέας κατάφερε να εξημερώσει "τα πρόβατα και τα θηρία" με τη δύναμη της μουσικής και του λόγου. Είναι η εποχή που η ανθρωπότητα εισβάλλει πια στον πολιτισμό διαλύοντας τα σκοτάδια της βαρβαρότητας και του φόβου.

Ο Σικελιανός στο έργο αυτό καταφέρνει να αναβυθίσει έναν αρχαίο ελληνικό όσο και παγκόσμιο μύθο. Ο Ορφέας μαζί με το Προμηθέα είναι οι μοναδικοί "θεοί" ε' όλη την αρχαιοελληνική παράδοση που κατέβηκαν στο επίπεδο των ανθρώπων, Ο δεύτερος έδωσε στους ανθρώπους τη φωτιά, ενώ ο Ορφέας την επικοινωνία και την έκφραση, δημιουργώντας τους αυτή τη διαρκή εσωτερική ανάγκη που οδηγεί στην τελείωση μέσα από την πνευματική ολοκλήρωση του ανθρώπινου όντος.

Άγγελος ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

το ζεύγος Σικελιανού ταξιδεύει την Ιταλία. Εκεί ο Άγγελος πληροφορείται το θάνατο του πατέρα του Ιωάννη.

Τον Σεπτέμβριο του 1912 κηρύσσεται ο Βαλκανικός πόλεμος και ο Άγγελος ως απλός στρατιώτης ακολουθεί τη μονάδα του στη Στερεά Ελλάδα και στην Ήπειρο. Το 1914 γνωρίζεται με τον Νίκο Καζαντζάκη, αναγνωρίζονται ως αδερφοί κι αναχωρούν για το Άγιο Όρος.

1915 : Ο Σικελιανός με τον Καζαντζάκη περιηγούνται την Ελλάδα.

Το 1918 - 1926 γράφει και δημοσιεύει το μεγαλύτερο μέρος του λυρικού του έργου, μεταξύ των οποίων το "Μήτηρ Θεού" το "Πάεχα των Ελλήνων", τον "Πρόλογο στη ζωή".

Τον Μάιο του 1927 γίνονται οι πρώτες Δελφικές γιορτές, Παράσταση "Ικέτιδες" του Αισχύλου. Η Εύα που δίδαξε τη μουσική και την κίνηση και που ύφανε στον αργαλειό τα κοστούμια, υπήρξε η ψυχή της όλης υπόθεσης.

Το 1928 η Εύα ταξιδεύει στην Αμερική να προπαγανδίσει τη Δελφική Ιδέα κι ο Άγγελος στο Παρίσι, η όλη υπόθεση αρχίζει να λαβαίνει διαστάσεις παγκόσμιες. Το 1929 ευεθύνεται Επιτροπή Δελφικών Εορτών και στον Άγγελο και στην Εύα η Ακαδημία Αθηνών απονέμει αργυρούν μετάλλιον.

Το 1930, στις δεύτερες Δελφικές γιορτές, ευρρέουν προσωπικότητες απ' όλο τον κόσμο και το 1931 ιδρύεται η Δελφική Ένωση. Με νόμο της Ελληνικής Βουλής παραχωρείται στους Δελφούς έκταση στα κράτη εκείνα που θα επιθυμούσαν να χτίσουν δικό του Πνευματικό Κέντρο.

Το 1933 ο "Διθύραμβος του Ρόδου" ανεβαίνει στο λόφο του Φιλοπάππου, σε διδασκαλία της Εύας. Τον Αύγουστο η Εύα αναχωρεί για Αμερική. Σκόπευε να εξασφαλίσει τα μέσα και τις προϋποθέσεις για τη συνέχιση των Δελφικών γιορτών. Όμως το αποτέλεσμα των προσπαθειών της χρόνιζε, η κήρυξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου έκανε την επιστροφή της αδύνατη. Δεν της έμελλε παρά να γυρίσει στα 1952, ένα χρόνο μετά το θάνατο του Άγγελου, να πεθάνει στην Ελλάδα και να ταφεί δίπλα του στους Δελφούς.

Το 1940 ο Άγγελος παντρεύεται στις 18 Ιουνίου τη δεύτερη εύζυγό του Άννα Καραμάνη, στο εκκλησάκι της Παναγίας στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας. 28 Οκτωβρίου, η Ελλάδα μπαίνει στον πόλεμο. Ο Άγγελος γράφει τα "Ακριτικά", τον "Δαίδαλο στην Κρήτη" και το "Μέγιστον Μάθημα". Το 1934, στην κηδεία του Παλαμά, ο Σικελιανός απαγγέλλει το ποίημά του "Ήχηστε οι δάλπιγγες", δάλπιγμα ελπίδας και έκδηλης εθνικής ανάτασης.

Τον Δεκέμβριο του 1944 ξεκινά ο εμφύλιος, ένας παραλογισμός χωρίς προηγούμενο που κόστισε στην Ελλάδα ανυπολόγιστα. Ο Σικελιανός γίνεται στόχος των φανατικών. Την επόμενη χρονιά δημοσιεύει τη "Σίβυλλα" και τον "Ελληνικό Νεκρόδειπνο".

Το 1946 η Ελληνική Εταιρεία Λογοτεχνών υποβάλλει στη Σουηδική Ακαδημία την υποψηφιότητα του Σικελιανού για Νόμπελ, με παρέμβαση παραγόντων των Αθηνών η υποψηφιότητα ματαιώνεται.

Το 1947 εκδίδεται ο Β' τόμος του "Λυρικού Βίου". Εκλέγεται πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Το έργο του αρχίζει να μεταφράζεται το εξωτερικό.

Το 1950 η υγεία του δείχνει να έχει κλονιστεί ανεπίστροφα.

Το 1951 ο ακαδημαϊκός Διονύσιος Κόκκινος υποβάλλει πρόταση στην Ακαδημία Αθηνών για την εκλογή του Σικελιανού ως ακαδημαϊκού αλλά χωρίς αποτέλεσμα. 19 Ιουνίου, ώρα 8:00 το βράδυ, ο Άγγελος Σικελιανός πεθαίνει στην κλινική Παμμακάριστος.

Στις 15 Μαρτίου του 1884 ο Άγγελος γεννιέται στη Λευκάδα. Από τον πατέρα του, καθηγητή της Γαλλικής και κάτοχος της Ιταλικής και Αγγλικής γλώσσας, παίρνει τα πρώτα μαθήματα, από την παραμάνα του ακούει τα πρώτα λαϊκά παραμύθια. Στη Λευκάδα τελειώνει το Δημοτικό, το Ελληνικό Σχολείο και το Γυμνάσιο. Γράφει τους πρώτους στίχους σε λευκώματα, ενώ ξανοίγεται σε μακρινούς περιπάτους. Το φυσικό περιβάλλον του νησιού, η θάλασσα, ο κάμπος, το βουνό, η χωριάτικη ζωή, θα επείρουν μέσα του το επόρο μιας "ιερής" θα λέγαμε, φυσιολατρίας.

Το 1901 έρχεται στην Αθήνα, εγγράφεται στη Νομική Σχολή και ανακατεύεται στην κίνηση της Νέας Σκηνής του Κων/νου Χρηστομάνου. Το 1902 αρχίζει να δημοσιεύει τα πρώτα του ποιήματα στα περιοδικά "Διώνυος", "Παναθήναια" και τον επόμενο χρόνο στο περιοδικό "Νουμάς".

Το καλοκαίρι του 1905 γνωρίζεται με την Εύα Πάλμερ στο σπίτι των Ντάνκαν. Ο Άγγελος φεύγει για τη Λιβύη και σε μία εβδομάδα μέσα γράφει τον "Αλαφροϊσκίωτο". Η Εύα αναχωρεί για Λευκάδα και στο φιλόξενο σπίτι των Σικελιανών μαθαίνει τη γλώσσα, την υφαντική και τη βαφική και δίνεται ολόψυχα στην ελληνική παράδοση.

Το 1907 ο Άγγελος παντρεύεται την Εύα στην Αμερική, στο Bar-Harbor στο Maine Saviour's Church.

Τον Φεβρουάριο του 1919 ο Άγγελος εκδίδει τον "Αλαφροϊσκίωτο", μια έκδοση που ταραζει τα νερά τόσο για τη μορφή όσο και για το περιεχόμενό της. Ο Γαβριηλίδης γράφει: "Υπό το καλλιτεχνικόν αυτό δέσιμο οργιάζει άλυτος ένας νεαρός ποιητής, συμβολιστής, φυσιολάτρης, γεμάτος μέσα του αρμονία και κύματα, βαθύς και σκοτεινός και δυσέκφραστος... Τι είναι ο Αλαφροϊσκίωτος; Είναι η νέα ποίηση, δροσοβολούσα και μυροβόλος κι ακάθεκτος κι ακανόνιστος και παλαβή, ένα όμορφο χάος παρθένου νεοελληνικής ψυχής απ' το οποίον κάποιος ήλιος θα ξεκαμπίσει μια μέρα". Λίγο αργότερα γεννιέται ο μοναχογιός του Άγγελου και της Εύας, Γλαύκος.

Το 1910 δημοσιεύει τον "Δελφικό Ύμνο". Είναι φανερό, από πολύ νωρίς η Δελφική Ιδέα γεννήθηκε μέσα του ως όραμα ελληνικότητας αλλά και πανανθρώπινης αξίας.

1911 : Ο Άγγελος και η Εύα βρίσκονται στο Παρίσι, όπου το ζεύγος Ντάνκαν οργανώνει παράσταση αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Η παράσταση της "Ηλέκτρας" στο πρωτότυπο που δόθηκε στο Satelet βημείωσε εξαιρετική επιτυχία. Από το Παρίσι

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ "ΕΝΤΟΣ"

Η Εταιρεία Θεάτρου «ΕΝΤΟΣ» είναι Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία και ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο του 1997. Πρώτη παρουσίαση της δουλειάς της έγινε με το έργο του Πέτρου Αυγερινού «Σπλατς» σε σκηνοθεσία του συγγραφέα, στο Θέατρο του Νέου Κόσμου από 17/5 μέχρι 11/6/2000.